

MARYJA – PANI GIDELSKA
W ROKU JUBILEUSZU 500-LECIA ZNALEZIENIA
CUDOWNEJ FIGURKI MATKI BOŻEJ

Wszystko ma swój czas,
i jest wyznaczona godzina
na wszystkie sprawy pod niebem...
(Koh 3, 1)

W tym roku obchodzimy Jubileusz 500-lecia objawienia Matki Bożej Gidel-
skiej. Niepowtarzalną cechą tego gidelskiego objawienia jest wyoranie z ziemi.
Figurka Matki Bożej z Dzieciątkiem ma dziewięć centymetrów wysokości, może
się zmieścić nawet w dłoni dziecka i jest najmniejszą figurką Maryi na świecie.
Wyorana z ziemi przebyła długą drogę, zanim znalazła się w ołtarzu bocznej ka-
plicy, skąd jest widoczna nawet z najdalszego przeciwległego miejsca w kościele.
Kaplica, jak i cały kościół stoją na dawnym polu Jana Czeczka, kmiecia, który
500 lat temu w tym miejscu w ramach wiosennych prac polowych orał dwoma
wołami ziemię pod zasiew zboża przed pierwszą niedzielą maja. Nie wiemy, czy
dokończył tej orki, bo woły, które ciągnęły pług, nagle zatrzymały się i mimo po-
nagień i bicia poklękały. Kiedy Jan wyszedł przed woły, jego zdumionym oczom
ukazał się: „obrazek mały gładzowy Najświętszej Panny wielkości na dłoń, na ka-
mieniu wielkim, który był wydrążony na kształt Kielicha (jako jest tradycja),
któremu się pokłoniwszy, wziął go: y do domu się wróciwszy, do skrzynki włożył,
sukniami i chustami nakrył” Taką informację czytamy w wydanej w Krakowie
w 1724 roku książce A. Zagajowskiego, *Skarb wielki województwa sieradzkiego na
roli gidelskiej znaleziony* (ks. I, rozdz. 1).

Dominikanie, którzy przybyli do Gidel 99 lat po objawieniach Matki Bożej,
wybudowali w szczerym polu okazały trzynawowy kościół z boczną południową
kaplicą Matki Bożej i północną św. Jacka, założyciela Polskiej Prowincji Domi-
nikanów. Przez 400 lat byli strażnikami wykopanej figurki, posługiwali niezli-
czonym rzeszom pielgrzymów głoszeniem słowa Bożego, posługą sakramentalną

i odmawianiem Różańca przed Najświętszym Sakramentem. Po odzyskaniu niepodległości staraniem o. Konstantego Żukiewicza dokonano uroczystej koronacji figurki Matki Bożej 19 sierpnia 1923 roku. W 75. rocznicę tego wydarzenia św. Jan Paweł II nadał sanktuarium gidelskiemu tytuł bazyliki mniejszej.

Niezliczone są cuda „małej, ale w cudzy potężnej” – jak głosił o. Konstanty Żukiewicz – Matki Bożej Gidelskiej. To Ona broniła wiary katolickiej polskiego ludu, gdy szlachta i magnaci przechodzili na protestantyzm i zdradzali Polskę. Maryja rzeczywiście obecna w tej maleńkiej figurce otaczała niezawodną opieką wszystkich, którzy się pod Jej obronę uciekali: lud wiejski, szlachtę i królów.

Dominikanie przez 400 lat swojej posługi w sanktuarium byli świadkami niezliczonych cudów uzdrowienia duszy i ciała, wskrzeszania umarłych za przyczyną wyoranej z ziemi figurki Matki Bożej Gidelskiej. Matka Miłosierdzia, która matczynym dotykiem leczy wszystkie choroby duszy i ciała, w tym Roku Jubileuszu 500-lecia swego objawienia pragnie okazać szczególnie obficie moc swej najpokorniejszej, ale i najwyższej macierzyńskiej miłości. Chciała być „wielkości na dłoń”, abyśmy mogli Ją przytulić do swego serca i zaufać bez żadnych obaw Jej matczynej miłości i Jej zawierzyć wszystkie swoje życiowe niepokoje.

* * *

„To Ona zaprosiła nas do swego Domu w roku Jubileuszu” – powtarzały się słowa powitań czcigodnych gości profesorów z Polskiego Koła Mariologicznego i kustoszy sanktuariów maryjnych w Polsce. Wyjątkowość tego spotkania polegała na tym, że oprócz refleksji teologiczno-pastoralnej – obecnej jak co roku w czasie tych jesiennych spotkań – była okazja do duchowego przeżycia tego czasu modlitwy, przebywania dłużej w Jej Domu.

W tym roku grono kustoszy miało okazję opowiedzieć o swoim miejscu pracy i wyjątkowości swoich sanktuariów. Pojawiła się głęboka potrzeba stworzenia platformy wymiany informacji, doświadczeń i pomysłów duszpasterskich, które staną się okazją do większej współpracy i zbliżenia pracy sanktuariów maryjnych w Polsce.

Najważniejszą rolę odgrywa tu bp Henryk Ciereszko, przedstawiciel Episkopatu ds. Sanktuariów Maryjnych w Polsce. To dzięki inicjatywie Księdza Biskupa w czasie gidelskiego spotkania kustoszy powstała potrzeba stworzenia grupy roboczej, która zajęłaby się przygotowaniem jesiennych spotkań mariologów i kustoszy sanktuariów, opracowaniem pewnego modelu współpracy, wymiany informacji i wejściem w kontakt z większą liczbą księży kustoszy sanktuariów maryjnych, ale też tych o innym charakterze, np. sanktuariów świętych polskich.

Księża kustosze wybrali sześciu swoich przedstawicieli, oprócz Księdza Biskupa, którzy stworzyli Radę Kustoszy Sanktuariów w Polsce:

- o. Bogusław Augustowski, redemptorysta z sanktuarium w Tuchowie,
- ks. Remigiusz Stacherski z diecezji płockiej,
- ks. Grzegorz Kaliszewski z diecezji kieleckiej,
- o. Piotr Polek, paulin z sanktuarium w Wieruszowie,
- o. Andrzej Konopka, dominikanin z sanktuarium w Gidlach,
- ks. Marian Mucha z sanktuarium w Zakopanem.

W trakcie tego gidelskiego spotkania obejrzano również prezentację przygotowaną przez Zespół Badań Statystycznych Kościoła Katolickiego, a dotyczącą religijności osób uczestniczących w ruchu pielgrzymkowym, która była też przygotowaniem do nowej próby opisu tego zjawiska w Polsce.

To wielki czas łaski w Domu Maryi nie tylko dla Jej Czcicieli w Gidelskim Wizerunku, ale utrwalenia podjętych planów na Wielki Rok Jubileuszu 300-lecia koronacji Matki Bożej Jasnogórskiej i 100-lecia objawień Fatimskich.